

Gedagtes

Vlakte duskant Nooitgedacht – Herinner my oor wit geverfde Huise

Daar onder by Witbosstrand – Soos die branders teen die rotse slaan

So kaal so leeg so wild en verlate – Soos gedagtes wat flicker in my Kop

Van eertydse liefde vol smart en pyn – Ek kon nooit binne dring in daardie Skraal

Fyn gekerfde Geheu van Jou.

Jy was soos 'n pilaar van Marmer – Warm na aanraking maar skielik yskoud as ek my hand gelig het

Jy kan ver weg wees soos verlate vlakte - skielik ontbars soos die brander op rotse

Wie se kind was jy eintlik - Is jy uit steen in die see Gespoel

Ek het nooit die raaisel ontmasker - Nooitgedacht se vlakte herinner my

Aan Visterman Huise op Witbosstrand - En Jou.

NATUUR

POËZIE WEEK 2022
VLAANDEREN & NEDERLAND

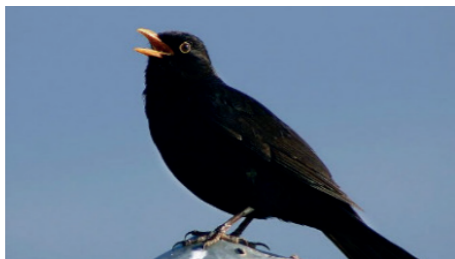
DUIF

Dikke duif
in de ochtend.
Half 7.
Hoor een duif.
Koert.
Herrie.
Ochtendhumeur,
dat beheerst mijn
leven.
Loopt sloom
over het pad.
Blijde kat.
Loopt breed.
Als Pino, hij
deed dat ook.
Vogelpoep op
straat.
Mijn geërgerde vader
maakt schoon.
Lomp en bol.
Als ik hem zie,
lol.

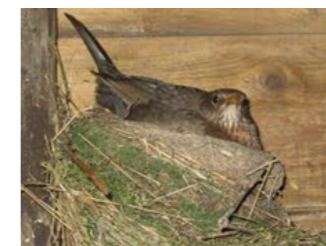
NATUUR

POËZIE
WEEK 20
22
VLAANDEREN & NEDERLAND

‘Singing the blues’ Guy Mitchell 1956

Inonzetuin

huisteenmerelpaar, zij
aandelegzitmaartebroeden
endaarernogniksvalttevoedenzit
hijtefluitendiekerelvanhaar. Naastdeal
ombekendemerefriedelfluithijooktelkens
eenstaccatofiedelritmischindemaatzonder
datieookmaareenkeeroverslaattotiknamenig
maalerdoorverrastdachtikkendiejefiedelvan
onzegastdiehebikmeergehoordengeensmoes
hetisdebegintunevan`singingtheblues` asong
from**GuyMitchell**, ifyoudon`tknow, it`snot
veryhappyandalongtimeago. Buthebrings
usonlyjoyour`blackbirdboy`andsincewe
knowthiswecallhimGuythatblackbird
whistlingseveral timesadayforus
with`**singing the blues**`
thestarsfromthesky

Mijn eigen natuur

Als een vogel in een kooi, zit ik opgesloten in mijn cel.
Ik verlang naar vrijheid, maar ken ik dat wel?

Heel even...
Heel even wil ik de muziek van mijn ziel beleven.

De muziek van het bevrijdende vuur
Die ik ervaar als mijn natuur.

Ik kijk naar binnen en begin te bezinnen
Zal ik mijn strijd in deze kooi wel winnen?
De wereld heeft haar oordeel klaar
Mijn drang naar vrijheid vinden ze maar raar.

Een traan rolt over mijn wang
Ik zit gevangen en ben bang.

Terwijl ik huil en accepteer
Kijk ik naar binnen en zie mijn natuur weer.

De regen stopt en het wordt stil
Onvoorwaardelijke liefde is wat ik wil.

Ik zie mijn ketens en maak me vrij
En besef dat jij bent, net als mij.
Verbonden.

Het klopt in jou en het klopt in mij
Een hart vol liefde maakt alles vrij.

NATUUR

POËZIE
WEEK 20
22
VLAANDEREN & NEDERLAND

De natuur is prachtig. en daar
bij bedank ik de aarden ook
mee. dat de natuur ook
ik hou de natuur zelf bestaat. en
de natuur. ook graag van

